

IVO MAJDIČ:

»Več resnične zavzetosti«

Pogovor s predsednikom krajevne konference SZDL Savsko naselje I

Tako kot ne leži na vseh cestiščih asfalt, tudi nobena potka ni postлана z rožicami; tista namreč, katere smer pelje navkreber. Tako bi lahko dejali, v prisposobi, za novo nastale krajevne skupnosti, za katere smo se odločili z referendumom (v Savskem naselju je bilo »za« 87% volivcev). Iz ene so nastale tri krajevne skupnosti.

● So nove krajevne skupnosti že zaživele? smo povprašali Ivo Majdiča, enega izmed predsednikov SZDL (Savsko naselje I).

»Deloma so zaživele,« je pripomnil. »Vrsta krajanov, kljub tu in tam nekaterim pomislekom, se strinja in je tudi pripravljena sodelovati. Tako so sprva trdili. Zdaj pa so, ko je pomoč potrebna, so nekako ostali ob strani.

Sicer pa smo že (organizacijsko) uskladili nov mehanizem, usklajevanje pa poteka z določili občinskega statuta. Tudi kadrovskega nekako gre, pripravljamo pa se tudi že na novo eviden-tiranje.«

● Dela posameznih komisij še ni v celoti čutili?

»Vse komisije resda še niso delovale, vendarle upamo, da jih bomo zdravili; tedaj ko bodo najpomembnejša vprašanja rešena.«

● Družbenopolitične organizacije?

»Zlasti velja omeniti Zvezo komunistov, kateri je uspelo pritegniti k sodelovanju tudi druge organizacije.«

● Mladina?

»Prijetno presenečenje! Mladi so vključeni v vseh krajevnih skupnostih in imajo tudi svoje zastopnike v konferenci SZDL.«

● In usklajevanje dejavnosti?

»Izogibamo se in se bomo kolikor bo to mogoče izogibali forumskega dela! Jasno pa je, da bo treba delo čimbolj koordinirati, da ne bi prihajalo do podvajanj. V okviru Socialistične zveze bomo tako večkrat sklicevali predsednike vseh svetov, najti pa bo treba, kar bo vsakdanje življenje tudi pokazalo, še nove in čimbolj učinkovite oblike dela. Smo pač šele na začetku.«

● Tri skupnosti in delegacije?

»Za sedaj imajo delegati – to pa se žal tudi drugje dogaja – v neki meri zelo nevhvalno vlogo in delo. Gradiva so preobsežna in pogosto tudi nerazumljiva. Vse to bi se dalo poenostaviti in tudi racionalizirati, saj bi največkrat lahko vse te reči povedali preprosteje in v krajši obliki. Se pa delegati po svojih močeh trudijo in škoda bi bilo, če bi jim vnelo kakorkoli skušali (brez potrebe!) zavirati!

● Torej od besed bolj k dejanjem?

»Vsekakor! Čimmanj sestankovanja, zlasti brez potrebe, in več neposrednega dela! To pa je tudi namen. Približati torej »oblasti« kar najširšemu številu krajanov. S pogojem, seveda, da bodo od take organizacije videli tudi učinke!«

A. I.

KLEPET Z JERNEJEM PETERNELOM

Hura, kmalu bodo počitnice!

Jernej Peternele ima trinajst let in obiskuje 7. b. razred osnovne šole Maksa Pečarja. Všeč mu je nova šola. Tako lepa in praktična zgradba je. Sploh pa ima šolo rad. To pa seveda ne pomeni, da se ne veseli počitnic. Komaj čaka dne, ko bodo razdelili spričevala, da se bodo šolska vrata zaprla za dva meseca.

Jernej stanuje s starši in bratcem blizu tovarne Elme, na Cesti 24. junija številka 72. Na srečo tisti del Bežigrada ni samo iz betona, ampak se da na dvorišču in bližnji okolici

prav lepo igrati na travi, v senci dreves, tudi prostora za nabi-janje žoge je dovolj. Kadar je vreme lepo, Jernej namreč naj-bolj uživa na dvorišču.

Toda ne mislite, da je cele dneve samo na dvorišču. Tja gre šele potem, ko napiše vse naloge, ko domačin pomaga pri tem in onem. Poleg tega pa hodi še v glasbeno šolo, kjer se uči harmoniko. Priznati moram, da je že pravi glasbenik. Veliko tudi bere, predvsem pustolovske romane. Je reden gost bežigradske in črnuške knjižnice. Rad ima tudi živali. Želel bi imeti kužka ali muco, pa kaj, ko bi jima bilo v stanovanju pretesno. Zato pa ima dva papagaja, ki sta zelo gla-sna.

Jernej je potožil, da je te dni v šoli zelo vroče. Prvič zato, ker sonce toplo greje; drugič zato, ker jih sprašujejo, da bi jim zaključili ocene, pa tudi »tihe vaje« so te dni pogosto na dnevnem redu.

Naj svetlolasi in zgovorni sogovornik nam je še povedal, da imajo na njihovi osnovni šoli kuhinjo, kjer lahko vsi učenci in učence kosijo. Kosila so dobra in okusna. Na mesec stanejo približno 750 dinarjev.

Tudi malice so dobre. Zanje pa je treba odšteti 150 dinarjev.

Baje bo Jernej odličen. Do sedaj je še vedno bil. A se noče nič hvaliti. Takšne ocene bo imel, kot jih zasluži. Potem je mimogrede še povedal, da obiskuje gospodinjski krožek, kjer se učijo kuhanja, šivanja, pletenja, kvačkanja in še drugih gospodinskih učenosti. V tem krožku sta le dva fanta. Kaže, da ostalih fantov to ne zanima. Njemu pa je ta krožek zelo všeč. Rad namreč razve-seli svoje zaposlene starše s kosilom, pogosto tudi vse po-spravi in pomije posodo. Ve, da sta očka in mamica po služ-bi utrujena, zato jima rad po-maga.

In kam bo šel med počitnica-

mi? Na morje v Umag. Tam je namreč dom občine Bežigrad za šolske in mlajše otroke. V Umagu je že bil in ugajalo mu je. Letos gre tja od 14. do 27. julija. Ksmaj čaka. Upa le, da letos ne bo meduz. Za takšno štirinajstodnevno letovanje je treba odšteti 2.500 dinarjev.

Sicer pa minevajo Jerneju, kot vsem ostalim, dnevi zelo hitro. Šola, naloge, igra, har-monika, branje, gledanje tele-vizije in že je treba spat in po-tem zopet vstati. Za konec nam je Jernej povedal, da bere tudi Zbor občanov. Seveda ne vse, le tiste stvari, ki se mu zde za-nimive. Predlaga, da bi več pi-sali o učencih in učenkah osnovnih šol.

NEVA ŽELEZNIK

anketa

Turistični kolesej se tudi letos na vso moč ogreva, kot dobro namazana lokomotiva. Ljudje v Evropi so letos vnovič privlekli na dan svoje »cile in bisage«, in »hajd« toplim, južnim krajem naproti...

Kakšna bo letošnja turistična béra? So naši občani tudi v tem vrtiljeku? Naj-kar sami povedo o svojih načrtih.

Gospodinja Selda MIRTČ, je pestovala dojenčka v naročju, medtem ko sta še dva kratkohlal-nika racala za njo: »S počitnicami, žal, ne bo letos nič. Imam dve hčerki in sina, ki je gojen za šolo. Letos, ob tej draginji bomo kar doma. Privarčevati moram denar za jesen, ki je za vsako družino kar zajeten zaloga. Doslej smo hodili vedno v Rovinj, za nekaj tednov na dopust. Letos odpade.«

Gradbeni delovodja Hrušted FERHATOVIČ pri podjetju Slove-nija-cesta – Tehnika, pravi: »Ker se bom vsak čas poročil, bom iz-koristil dopust tudi za poročno potovanje. Z ženo bova šla ob obali, tja do Dubrovnika in Her-cegnovega. Upam, da bo lepo. Pri podjetju dobi sleherni delavec za počitnikovanje 280 starih tisoča-kov! Ni veliko, poznalo pa se bo le!«

Iz okolice Bosanske Gradiške pa je prišla na »dopust« v Slove-nijo, k svojim, Stana Kolč: »Svoj letni dopust preživljam kar v Voj-kovi ulici 15. Pri svoji hčerki, da jo malce razbremenim vsakdanjega dela in ukvarjanja z otroci. Lušno je z vnučki in do odhoda domov, se bom kar dobro razvedrila! Kam naj pa gre taka stara ženska, kot sem jaz? Doma pa me bo spet čakalo delo!«

Sedemanjstletni Rifat ŠAHI-NOVIČ, ki obiskuje Industrijsko šolo, in želi postati strojni tehno-log, s ponosom odgovori: »Po končani šoli, bom najprej šel na delovno akcijo, za mesec dni. Na-ša brigada bo šla v Dugo Reso. Prepričan sem, da nam ne bo dolgčas. Potem pa domov.«

I. A. – S. B.

PAVLE RAKOVEC:

Morda še v cirkus

Predstavljamo vam igralce Slovenskega mladinskega gledališča

AGRFT je končal leta 1971 pri prof. Korunu. Že med študijem je igral v Prešernovem gledališču v Kranju in v ljubljanski Drami. V Pekarni je igral v igran »Dan zaklan« (Matjaža Kocbe-ka), »Triangel« (Lužan), v eksperimentalnem gledališču Glej pa v igran »Limite« (Jesih), »Viktor ali otroci na oblasti«, »Potepuhi«, so-deloval pa je tudi v takrat ustanovljeni igralski skupini TR v Kranju.

Od leta 1972 je stalni član Slovenskega mla-dinskega gledališča v Ljubljani. Za svojo krea-cijo v igri »Zugo in njegova senca« – bil je Tirantello – je leta 1976 dobil nagrado publike na Borštnikovem srečanju. Rakovec je nasto-pil še v mnogih igran, med katerimi naj omeni-mo le nekatere: »Žrtve mode bum bum«, »Pa-vilha in Mica«, kjer je bil policaj in konj, bil je volk v »Obtoženem volku«, Jeraj v »Ptičkih brez gnezda«, igral je tudi v »80 dneh okoli sveta«, »Burki o jezičnem dohtarju«, »Plešasti pevki«, »Lahkih nog naokrog«, »Snu zelenjav-ne noči«, »Šuhuju in leteči princesi«, »Perža-nih« in v »Missi in a minor«.

Na televiziji je nastopil v mnogih otroških igran, vodil je serijo »Pri violinskem ključu«, sodeloval je v oddajah »Na leteči žlici« in v »Pridi, moj mali Ariel«.

● Če bi se lahko še enkrat odločil, bi se spet za igralski poklic?

»Okleval bi med igralcem in otroško vzgoji-teljico, saj imam otroke zelo rad. Ker sem otroška vzgojiteljica že doma pri Joštu in Jeri, bi se skorajda gotovo ponovno odločil za tea-ter.«

● Nastopaš na odrskih deskah, filmu, radiu in televiziji; te mika še kakšen medij?

»Morda samo še cirkus.«

JASMIN PETAN-MALAHOVSKI

Robinzon in človek Petek

Tretja premiera Mladinskega gledališča

Sredi junija je Slovensko mladinsko gledališče že tretjič v tej sezoni odprlo svoja vrata: v spodnji dvorani je mladi režiser Janez Pipan z igralcema Ivom Banom (Petek) in Branetom Grubarjem (Robinzon) postavil na oder gledališko priredbo po scenariju Adriana Mitchella »Man Friday« Robinzon in človek Petek. Igro je prevedel Dušan Tomš, pri uprizoritvi pa so sodelovali še Marko Slodnjak (dramaturško in lektorsko delo), Ejti Štih (kostumo-grafija in scenografija), glasbo je napisal Jani Golob, koreografija pa je bila v rokah Ksenije Hribar.

O predstavi so gledalci povedali:

Anita Dobnik, biologinja: »Žal sem videla film, po katerem je bila predstava narejena, zato sem bila kar malce razočarana. Res je sicer, da se film in gledališka predstava ne moreta primerjati, a se v tem primeru primerjavi ne moremo

izogniti. Film me je zelo navdušil predvsem zaradi izvrstne igre, predstava pa toliko bolj razočarala.«

Jože Lampljč, študent: »V Mla-dinskem gledališču sem bil to se-zono navajen na bolj pompozne predstave, zato me ta, ki sploh ni bila slaba, ni preveč navdušila. Mi-slim, da bi se jo dalo veliko bolj narediti, saj so dialogi odlični. Všeč mi je bil edino Ivo Ban, ki je rojen za vloge orjakov.«

France Bolha, referent: »Pred-stava se mi je zdela na trenutke sila dolgočasna, čeprav dialogi niso bili slabi, še najbolj všeč mi je bil pro-stor ter scena in kostumi.«

Polona Kozlevčar, gimnazijka: »Igra se mi je zdela kar zanimiva, še najbolj pa mi je ugajal ambient, saj sem dobila občutek, da se resnično dogaja na samotnem otoku, tudi kostumi so bili odlični, le igralska zasedba mi ni bila najbolj všeč.«

J. P. M.

Krstna izvedba

Dramski krožek bežigradske gimnazije uprizoril igro Hura Amerika

V četrtek, 28. maja so nas člani dramskega krožka bežigradske gimnazije prijetno presenetili s krstno izvedbo igre Jeana-Claude van Itallija: Hura Amerika.

V dramskem krožku sta letos le dva člana »veterana«, zato jim je uprizoritev sorazmerno zahtevnega komada uspela. Tudi prevod igre (prevesti jo je bilo treba iz srbohrvaščine), je delo članov krožka. Precej avantgardno usmerjena igra je zahtevala od igralcev izredno neposredni pristop do nje. Van Itallie upo-rablja za zvočno kuliso dogajanja razne efekte, ki jih interpreti-rajto igralci sami poleg tega pa je bila bežigradska uprizoritev zelo dobro opremljena z glasbeno spremljavo. Seveda so tudi problemi amaterskega gledališča: največkrat si z skromnimi materialnimi sredstvi ne morejo privoščiti dragih kostumov in kulis. Pa vendar lahko rečemo, da nas to pri predstavi ni motilo in da gre članom krožka vsa pohvala!

JAKA FÜRST

ZBOR OBČANOV / 7

kultura

